

Càntut

Cançons de tradició oral

La puntaire

Montserrat Llover i Expósito, Les Planes d'Hostoles

1. A la vo - re - ta del mar, l'Ag-nès se'n va a tre - ba-llar, quan l'al-ba a - pun-ta;— i els seus
ra a son ai-ma-dor que sem brà en son ten-dre cor dol-ça es pe - ran-ça,— i el seu
4 anys qu(e) ell va dei-xar la vi - la d'A-renys de Mar a sa pro - me-sa;— la po

ulls, en plor des - fet, va mu - llant el coi - xi - net on fa la
plor d'a - mor ar - dent no és pas de pe - ne - di - ment, qu(e) és d'e - nyo -
bre - sa l'ha es - quar - dit i a l'A - mè - ri - ca ha par - tit cer - car ri -

pun - ta. _____
ran - ça. _____
que - sa.

2. E - nyo
3. Fa cinc

4. -Quan aquí retornaré
amb ton amor compliré,
deia, i marxava;
-Aquí t'espera mon cor
amb tot puríssim amor,
deia, i plorava.

4. -Quan aquí retornaré
amb ton amor compliré,
deia, i marxava;
-Aquí t'espera mon cor
amb tot puríssim amor,
deia, i plorava.

5. Treballant amb fe constant
i a(m)b anhel va treballant,
que res li'n sobra.
I per minvar sos fatics
en va fent puntes pels rics
perquè ella és pobra.

5. Treballant amb fe constant
i a(m)b anhel va treballant,
que res li'n sobra.
I per minvar sos fatics
en va fent puntes pels rics
perquè ella és pobra.*

*) La informant canta, en algunes estrofes, un fa natural, evitant així la sensible.

* Per falta d'espai, hem hagut de prescindir de les següents tretze estrofes, que es poden consultar a la web del Càntut.